

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1155/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 259/19 од 17.02.2023.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 135/23 од 23.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 259/19 од 17.02.2023.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 135/23 од 23.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 259/19 од 17.02.2023.године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у десет једнаких месечних рата, почев од правноснажности пресуде. Уколико окривљени у остављеном року не плати изречену казну иста ће сходном применом члана 51. став 2. КЗ, бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ОЈТ у Лесковцу, као и суду, у износима наведеним у изреци пресуде, као и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Такође, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка оштећеном ББ,

наведене у изреци, док је оштећени, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 135/23 од 23.05.2023. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то налазу и мишљењу Центра за вештачење и процене ДОО Нови Сад. Као разлог незаконитости бранилац наводи да је суд на главном претресу донео решење да се обави саобраћајно вештачење од стране Института, а да у Републици Србији постоји само један Институт, односно Саобраћајни институт у Београду, али да је накнадно наредбом од 01.11.2021. године, вештачење поверено Центру за вештачења. На овај начин, доношењем наредбе ван главног претреса промењено је решење донето на главном претресу, јер је циљ одређивања Института био да вештачење обави вештак вишег ранга него претходна двојица вештака.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Према подацима у списима предмета, након обављена два вештачења од стране вештака саобраћајне струке, на предлог браниоца окривљеног, суд је на главном претресу дана 15.10.2021. године, донео решење да се обави ново саобраћајно вештачење од стране Института.

Одредбом члана 114. став 4. ЗКП прописано је да ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, нарочито сложенија, по правилу, ће се поверити таквој установи или органу, који ће потом одредити једног или више стручњака за давање налаза или мишљења.

У складу са цитираном законском одредбом, суд је у конкретном случају одредио стручну установу, доносећи наредбу на главном претресу, без прецизирања институције којој ће вештачење бити поверено.

Наредбом од 01.11.2021. године, суд је поверио вештачење Центру за вештачења ДОО Нови Сад који је одредио комисију од два вештака који су урадили нови налаз и мишљење.

Како је наредба суда донета у складу са одредбом члана 114. став 4. ЗКП и садржи потребне податке који тачно одређују институцију која врши вештачење, то вештачење које је на основу наредбе урађено није незаконит доказ, како се то неосновано у захтеву указује, па се на овом доказу – налазу и мишљењу Центра за вештачење ДОО Нови Сад, може занивати пресуда.

Самим тим, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић